

Sygn. akt II K 410/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Grajewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Myśliński

Protokolant: Ewelina Kiler

w obecności **Prokuratora** ----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 2 kwietnia 2019 roku i 21 sierpnia 2019 roku

sprawy

T. K. (1)

urodz. (...) w B.

syna L. i E. z d. O.

oskarżonego o to, że:

w dniu 24.10.2018 r. na drodze z miejscowości K. do miejscowości B., gm. G. kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki M. o nr re. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. mając I- 1,26 mg/dm³ i II- 1,18 mg/dm³ i III- 1,23 mg/dm³ i IV- 1,17 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. Oskarżonego T. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 178a § 1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 2 (dwóch).
3. Na mocy art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 3 (trzech) lat z wyłączeniem kat. T prawa jazdy.
4. Na mocy art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 24.10.2018 r.
5. Na mocy art. 43a § 2 kk zasądza od oskarżonego T. K. (1) świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,- (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.
6. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120,- (stu dwudziestu) złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie w kwocie 365,25 (trzystu sześćdziesięciu pięciu 25/100) złotych.

Sygn. akt II K 410/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 października 2018 roku na drodze z miejscowości K. do miejscowości B., gm. G. T. K. (1) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki M. o nr rej. (...). Oskarżony zatrzymał się przy wjeździe na posesję nr (...) w miejscowości B., gdzie czekał świadek A. D. samochodem ciężarowym w celu rozładunku zamówionego przez T. K. (1) wapna. Oskarżony wysiadając z wyżej opisanego samochodu osobowego miał problemy z utrzymaniem się na nogach, mówił bełkotliwie. W trakcie rozmowy świadek A. D. wyczuwał od oskarżonego woń alkoholu. Na miejsce przyjechał patrol policji, zawiadomiony przez świadka A. D.. Na miejscu funkcjonariusz policji zbadał stan trzeźwości oskarżonego – nietrzeźwy. W następstwie T. K. (1) został przewieziony do Komendy Powiatowej Policji w M., gdzie dokonano kontroli stanu trzeźwości kierowcy.

Jak wynika z protokołu użycia alkometru g. 10:16 T. K. (1) znajdował się w stanie nietrzeźwości - 1,26 mg/l, II pomiar – g. 10:18 - 1,18 mg/l, III pomiar – g. 10:50 - 1,23 mg/l, IV pomiar – g. 11:21 – 1,17 mg/l (k. 2).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie zeznań świadków A. D. k. 55, J. K. k. 55 odw.- 56, 23-24, P. B. k. 67odw., M. M. k. 67 odw. - 68, A. P. k. 68, K. W. k. 68, sprawozdania sądowo – lekarskiego wraz z opinią k. 29-33 oraz na podstawie protokołu badania stanu trzeźwości k. 2, świadectwa wzorowania analizatora wydechu k. 3.

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że pojechał żeby znaleźć pracownika w sprawie wyciągnięcia obornika. Zajechał do sklepu, żeby kogoś tam najszybciej znaleźć. Tam kupił piwo i pojechał do P. A. szukać u niego robotnika do pracy. Następnie pojechał do K. J., który zgodził się wykonać pracę. Wraz z nim przyjechali do m. (...), gdzie stał samochód ciężarowy. Samochód przywiózł wapno, którego oskarżony T. K. (1) nie chciał odebrać. Kierowca agresywnie podchodził do oskarżonego. Powiedział: gównu to mnie obchodzi masz odebrać ten towar, bo był zamawiany. Oskarżony wyjaśnił, iż przyjechał samochodem marki M., którym kierował, a K. jechał z nim. Podał, iż był trzeźwy, jednakże gdy kierowca samochodu ciężarowego powiedział do niego agresywnie, to zrobił się roztargniony. Straszyl go policją, że policja zmusi go do odbioru tego towaru. Między oskarżonym, a kierowcą samochodu ciężarowego doszło do kłótni. Następnie T. K. (1) wsiadł w samochód i wciągnął go do garażu, po czym poszedł do domu. Oskarżony wyjaśnił, iż zakupione piwo wypił z K.. Wypili pod dwa piwa. W suterenie miał schowaną wódkę. Oskarżony wyjaśnił, iż wraz z J. K. wypili łącznie po dwa piwa i większą butelkę wódki tj. 0,7l 40 procent. Na szybko wypili i wodą zapijali. Oskarżony T. K. (1) wyjaśnił, iż alkohol wypił szybko, w pół godziny, gdy skończyli pić wódkę, to przyjechała policja. Oskarżony wskazał, iż szybko pił alkohol ponieważ był poddenerwowany. Podczas spożywania alkoholu przez oskarżonego i świadka J. K. nie było nikogo w domu, albowiem jego żona przebywała w tym czasie w szpitalu. T. K. (1) dodatkowo wyjaśnił, iż przed wyjechaniem po J. K. nie spożywał alkoholu, ponadto w czasie gdy zajechał do sklepu, czy też do K. alkoholu również nie pił. Dzień wcześniej też nie pił. Wyjaśnił, iż spotkał w sklepie (...), których pytał czy nie chcą mu pomóc. Oskarżony wyjaśnił, iż nie mówił policjantom o wóдке, bo się bał, że to mu zaszkodzi. Przyznał, iż w tym czasie był walnie podcięty, dlatego nie pamiętał. Przyznał, iż podczas badania na zawartość alkoholu funkcjonariusz pytał go co pił. Było to ponad pół godziny od tego czasu, jak pił alkohol.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na uwzględnienie albowiem pozostają w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a ponadto fakty dotyczące spożywania przez niego alkoholu ulegały istotnym zmianom.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego w tym zeznań P. B. i A. D. - funkcjonariusz policji P. B. po zgłoszeniu kierowcy (...) przybył do m. (...). Na miejscu zastał zgłaszającego A. D., który poinformował go, iż przybył do m. (...) z zamówionym transportem nawozów. Gdy dojechał na miejsce zatrzymał się przed posesją oraz zadzwonił do klienta, tj. T. K. (1) z zapytaniem, gdzie ma rozładować ładunek. Okazało się, iż oskarżony jest poza miejscem zamieszkania, jednakże miał za chwilę przyjechać oraz wskazać miejsce rozładunku. A. D. oświadczył, iż czekał około godziny czasu na T. K. (1), który przyjechał samochodem osobowym marki M. o nr rej. (...). Wyżej wymieniony wysiadając z samochodu miał problemy z utrzymaniem się na nogach, mówił bełkotliwie, była wyczuwalna od niego woń alkoholu. Mężczyźni rozmawiali o dostawie nawozu. T. K. (1) oświadczył, iż nawozy przywiezione przez A. D. są złe, dlatego też ich nie odbierze, a następnie wjechał samochodem osobowym do garażu i poszedł za budynek domu.

A. D. zaniepokojony zaistniałą sytuacją poinformował policję, iż podejrzewa T. K. (2) o kierowanie pojazdem będąc pod wpływem alkoholu. Funkcjonariusz policji P. B. zbadał stan trzeźwości wyżej wymienionego, który jak się okazało był nietrzeźwy.

Jak wynika z protokołu użycia alkometru (k. 2) T. K. (1) znajdował się w stanie nietrzeźwości I pomiar o 10:16 – 1,26 mg/l, II pomiar o 10:18 – 1,18 mg/l, III pomiar o 10:50 – 1,23 mg/l, IV pomiar o 11:21 – 1,17 mg/l. Powyższe urządzenie posiadało aktualne świadectwo wzorcowania k. 3.

Zaznaczyć należy, iż jak wynika z protokołu użycia alkometru, w trakcie badania oskarżony podał, że spożywał tego dnia alkohol o godzinie ok. 9-10 w ilości dwóch piw 0,5l.

Świadek P. B. słuchany na rozprawie, zeznał iż z powodu upływu czasu niewiele pamięta z przeprowadzonych czynności k. 67 odw. Zeznał, iż wie, iż chodziło o kierowanie w stanie nietrzeźwości, którego on nie ujawnił, a zrobił, to mężczyzna który przywiózł jakieś materiały oskarżonemu. Świadek zeznał, iż bardzo słabo pamięta zdarzenie. Zeznał, iż to co wiedział, to zawarł w notatce z interwencji. Podał, iż protokole badania stanu trzeźwości odnotowuje się podany przez osobę podlegającą badaniu stan wcześniejszego spożycia alkoholu.

Istotnym jest, iż powyższe zeznania funkcjonariusza policji P. B. zostały potwierdzone przez świadka A. D.. Świadek zeznał, iż pod koniec października przywiózł nawozy do oskarżonego, jednakże nie zastał go w domu. Na posesji również nikogo nie zastał, otrzymał dyspozycję, że ma czekać. Po jakimś czasie przyjechał oskarżony, który kierował samochodem osobowym marki M.. Wraz z oskarżonym przyjechał inny mężczyzna, jednakże świadek nie był w stanie stwierdzić, czy to świadek J. K.. Nieznany świadkowi mężczyzna wysiadł z samochodu i trzymając w ręku opakowanie zbiorcze piwa udał się na posesję. A. D. zeznał, iż T. K. (1) wychodząc z samochodu lekko się potknął, podszedł do niego do ciężarówka i powiedział słowami: „ale się najebałem”. Świadek wyczuwał od oskarżonego woń alkoholu. A. D. podjął decyzję, iż nie będzie zrzucił nawozów, albowiem T. K. (1) nie jest w stanie ich przyjąć, a ponadto obawiał się uszkodzenia samochodu podczas rozładunku, którego dokonuje klient. Po rozmowie oskarżony wsiadł do samochodu, którym wjechał na posesję i bez problemu zaparkował go w garażu. A. D. zgłosił na policję podejrzenie kierowania samochodem pod wpływem alkoholu. Świadek zeznał, iż nie miał pretensji do oskarżonego za nieodebrany towar, albowiem mu na tym nie zależy, on musi jego jedynie rozwiązać. A. D. czekał na patrol policji, który przyjechał w ciągu około pół godziny. Świadek zeznał, iż nie zwracał się w sposób wulgarny do oskarżonego, nie kłócił się z nim.

Sąd obdarzył wiarą zeznania świadków P. B. i A. D., które odnajdują odzwierciedlenie w zebranych materiale dowodowym, a w szczególności w ustalonym stanie nietrzeźwości oskarżonego. Podkreślić należy, że świadkowie ci nie mieli żadnych motywów, żeby niezgodnie z rzeczywistością obciążać oskarżonego, iż ten kierował samochodem osobowym marki M. znajdując się w stanie nietrzeźwości.

Znajomy oskarżonego J. K. potwierdził, iż T. K. (1) przyjechał po niego, aby pomógł mu w pracach na gospodarstwie. Ponadto zeznał, iż przed posesją w m. (...) czekała ciężarówka z towarem – wapnem. Świadek zeznał, iż oskarżony w czasie gdy po niego przyjechał był trzeźwy, ponadto nie spożywali alkoholu w drodze do m. B.. Po przyjeździe na posesję oskarżonego, gdy ten oświadczył kierowcy samochodu ciężarowego, że nie przyjmie wapna, albowiem go nie zamawiał-pili alkohol. Podał, iż oskarżony wypił 2-3 piwa i wypili wspólnie 0,7 l wódki.

Sąd nie dał wiary powyższym zeznaniom ze względu na sprzeczność ich z wyżej omówionym materiałem dowodowym, a w szczególności ustalonym stanem nietrzeźwości oskarżonego. Ponadto z oczywistych względów świadek ten był zainteresowany w korzystnym rozstrzygnięciu sprawy dla oskarżonego. Zaznaczyć należy, iż świadek zeznał odmiennie w toku postępowania przygotowawczego, niż podczas rozprawy. Zmienił zdanie, co do ilości oraz rodzaju wypitego alkoholu z oskarżonym. Słuchany w postępowaniu przygotowawczym kilkakrotnie podkreślił, iż pił z oskarżonym tylko piwo, a wódki nie spożywali. Następnie słuchany przed Sądem zeznał, iż wspólnie z oskarżonym pili również wódkę. Ponadto Sąd dał wiarę zeznaniom funkcjonariusza policji M. M., który to przesłuchał J. K. w postępowaniu przygotowawczym i słuchany jako świadek na rozprawie potwierdził, iż J. K. w postępowaniu przygotowawczym zeznania złożył dobrowolnie, które zostały spisane w protokole. Świadek M. M. nie miał żadnych podstaw, aby

niezgodnie z rzeczywistością zmieniać zeznania J. K.. Zdaniem Sądu jego zeznania zasługują w pełni na wiarygodność. Dlatego też zmiana zeznań przez świadka J. K. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zeznania świadków A. P. oraz K. W. utwierdziły Sąd w przekonaniu, iż wyjaśnienia oskarżonego o rzekomym spożyciu alkoholu po przyjeździe na posesję w m. B. są niezgodne z rzeczywistością i stworzone jedynie w celu uniknięcia odpowiedzialności. A. P. zeznał, iż to oskarżony T. K. (1) przyjechał do niego do mieszkania, albowiem szukał K. do pomocy k. 68. Podczas gdy oskarżony wyjaśnił, że szukał osób do pomocy w sklepie gdzie spotkał tam świadków A. P. i K. W., z którymi to rozmawiał o ewentualnej pomocy przy pracach k. 54 odw. Natomiast świadek K. W. zeznał, iż faktycznie spotkał oskarżonego, ale w dniu 25 października, ponadto miało to miejsce pod sklepem i nie rozmawiał z nim, tylko się przywitał k. 68.

W toku postępowania przygotowawczego sporządzono sprawozdanie sądowo – lekarskie wraz z opinią k. 29-33, w którym stwierdzono, iż w czasie badań oskarżony znajdował się w fazie eliminacji alkoholu, a wersji o nadpiciu nie można zdecydowanie ani potwierdzić, ani wykluczyć. Rachunek prospektywny „sprawdzający” wersję podaną przez oskarżonego jako oświadczenie do protokołu badania –tj. o wypiciu 2 piw w godzinach 9-10, (która jest zgodna z pierwszymi zeznaniami J. K.) podaje, iż po spożyciu takiej ilości alkoholu podejrzany mógł osiągnąć maksymalne stężenie 0,91 ‰. Zatem do „napicia” piwa przystąpił by w stanie nietrzeźwości, ze stężeniem szacowanym na ok. 1,73 ‰. Pozostałe wersje dotyczyły niezgodnych z rzeczywistością zmiennych danych w tej mierze podawanych przez oskarżonych i J. K..

Mając na uwadze powyższe rozbieżności, a przede wszystkim fakt, iż w świetle powyższych dowodów wersja o spożywaniu alkoholu po przyjeździe do domu niezgodna jest z rzeczywistością i stworzona jedynie w celu uniknięcia odpowiedzialności nie może być faktycznie mowy o żadnym spożywaniu przez oskarżonego alkoholu po wyjściu z samochodu. W ocenie Sądu oskarżony ze względu na przewidywane konsekwencje prawne czynu, którego się dopuścił, podjął wersję o spożywaniu alkoholu w domu, po przyjeździe ze świadkiem J. K..

Dlatego należało uznać, iż powyższa opinia nie wnosi istotnych okoliczności do ustaleń w sprawie w zakresie odpowiedzialności oskarżonego.

W świetle tak jednoznacznych powyżej przedstawionych dowodów i zasad doświadczenia życiowego, zdaniem Sądu można stwierdzić, iż wina oskarżonego nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

Dlatego zdaniem Sądu rzeczywistość wyglądała, jak w powyżej ustalonym stanie faktycznym, a czyn popełniony przez oskarżonego stanowi przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk.

Strona przedmiotowa czynu sankcjonowanego w art. 178a § 1 kk polega na tym, że sprawca znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Prowadzenie pojazdu to wykonywanie czynności związanych bezpośrednio z ruchem danego pojazdu.

Zgodnie z art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości w rozumieniu tego kodeksu zachodzi, gdy:

- 1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub
- 2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Pojazd mechaniczny w ruchu lądowym to każdy pojazd drogowy, czy szynowy napędzany umieszczonym w nim silnikiem, jak również maszyna samobieżna i motorower oraz pojazd szynowy.

Ruchem lądowym jest nie tylko ruch na drogach publicznych, w sferach zamieszkania, lecz także ruch w miejscach dostępnych dla powyższego użytku.

W świetle powyższego kwalifikacje czynu zabronionego, popełnionego przez oskarżonego, należało uznać za właściwą.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk.

Jako okoliczność obciążającą przyjęto wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, zwłaszcza przy uwzględnieniu znacznego stopnia nietrzeźwości oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą przyjęto fakt, iż oskarżony nie jest osobą karaną sądownie, co wynika z informacji z k. 12.

Uwzględniając okoliczności podmiotowe i przedmiotowe Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu w stosunku do oskarżonego istnieje pozytywna prognoza, co do przestrzegania przez niego porządku prawnego, dlatego też wykonanie orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres lat 2 tytułem próby. Powyższa prognoza wynika między innymi z faktu, iż oskarżony jest osobą niekaraną.

Powyższe rozstrzygnięcia zapadły na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk.

Zdaniem Sądu powyższa kara spełnia cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa przy uwzględnianiu nagminności przestępstw tego rodzaju.

W ocenie Sądu daje to podstawę do pozytywnej prognozy co do przestrzegania przez niego porządku prawnego zaś orzeczony dwuletni okres próby pozwoli na zweryfikowanie pozytywnej opinii w tej mierze.

Na mocy art. 42 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 3 lat z wyłączeniem kat. T prawa jazdy. Mając na uwadze, iż do wykonywania prac przy gospodarstwie rolnym przez oskarżonego niezbędne jest posiadanie przez oskarżonego prawa jazdy kategorii T, Sąd wyłączył tę kategorię z orzeczonego zakazu.

Przy wymiarze tegoż środka karnego Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego.

Na mocy art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych z wyłączeniem kat. T, zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 24.10.2018 roku.

Na mocy art. 43a § 2 kk orzeczono przewidziane w tymże przepisie świadczenie pieniężne w kwocie 5000,- złotych.

O opłacie sądowej i pozostałych kosztach sądowych w sprawie orzeczono na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych i z tego tytułu zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty sądowej kwotę 120,- złotych oraz obciążono go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie w wysokości 365,25 złotych.